

Εἶπεν ὁ Κύριος· ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἀπλοῦς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται· ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρὸς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται. Εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστί, τὸ σκότος πόσον;

Οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσῃ καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσῃ, ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσῃ. Οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ.

Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε καὶ τί πίνητε, μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν τί ἐνδύσησθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖον ἐστὶ τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος;

Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπεύρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν;

Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἓνα;

Καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων. Εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ, σήμερον ὄντα καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι;

Μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες, τί φάγωμεν ἢ τί πῖωμεν ἢ τί περιβαλώμεθα; Πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρῆζετε τούτων ἀπάντων. Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

Απόδοση στη νεοελληνική:

Εἶπε ὁ Κύριος:

«Τὸ λυχνάρι τοῦ σώματος εἶναι τὸ μάτι. Ἐὰν τὸ μάτι σου εἶναι ὑγιές, ὅλον σου τὸ σῶμα θὰ εἶναι φωτεινόν. Ἐὰν ὅμως τὸ μάτι σου ἀσθενῇ, τότε ὅλον τὸ σῶμα σου θὰ εἶναι σκοτεινόν. Ἀλλὰ ἐὰν τὸ ἐσωτερικόν σου φῶς εἶναι σκοτάδι, πόσον μεγάλο εἶναι τὸ σκοτάδι.

Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ δουλεύῃ δύο κυρίους, διότι ἢ τὸν ἓνα θὰ μισήσῃ καὶ τὸν ἄλλο θὰ ἀγαπήσῃ, ἢ εἰς τὸν ἓνα θὰ προσκολληθῇ καὶ τὸν ἄλλον θὰ καταφρονήσῃ. Δὲν μπορεῖτε νὰ δουλεύετε τὸν Θεὸν καὶ τὸν μαμωνᾶν».

«Διὰ τοῦτο σᾶς λέγω, Μὴ μεριμνᾶτε διὰ τὴν ζωὴν σας τί θὰ φάτε ἢ τί θὰ πιήτε, οὔτε διὰ τὸ σῶμα σας τί θὰ φορέσετε. Δὲν ἀξίζει ἡ ζωὴ περισσότερον ἀπὸ τὴν τροφὴν καὶ τὸ σῶμα ἀπὸ τὸ ἔνδυμα;

Κυττάξετε τὰ πτηνὰ τοῦ οὐρανοῦ, οὔτε σπεύρουν οὔτε θερίζουν οὔτε ἀποθηκεύουν, καὶ ὁ Πατέρας σας ὁ οὐράνιος τὰ τρέφει. Δὲν ἔχετε σεῖς μεγαλύτερην ἀξίαν ἀπὸ αὐτά; Ποιὸς δὲ ἀπὸ σᾶς, ὅσον κι ἂν φροντίσῃ, μπορεῖ νὰ προσθέσῃ εἰς τὸ ἀνάστημά του ἓνα πῆχυν;

Και γιὰτὶ μεριμνᾶτε γιὰ ἐνδύματα; Παρατηρήσατε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνουν, οὔτε κοπιάζουν, οὔτε γνέθουν, ἀλλὰ σᾶς λέγω, ὅτι οὔτε ὁ Σολομὼν σὲ ὅλην του τὴν δόξαν δὲν ἐντύθηκε σὰν ἓνα ἀπὸ αὐτά. Ἐὰν τὸ χορτάρι τοῦ ἀγροῦ, ποῦ σήμερα ὑπάρχει καὶ αὔριον τὸ ρίχνουν εἰς τὸν φοῦρνον, ὁ Θεὸς τὸ ντύνει, τόσον ὠραῖα, πόσον περισσότερον ἐσᾶς, ὀλιγόπιστοι;

Μὴ μεριμνᾶτε λοιπὸν καὶ μὴ λέγετε, «Τὶ θὰ φᾶμε ἢ τὶ θὰ πιοῦμε ἢ τὶ θὰ ἐνδυθοῦμε;». Διότι ὅλα αὐτὰ τὰ ἐπιδιώκουν οἱ ἐθνικοί. Γνωρίζει ὁ Πατέρας σας ὁ οὐράνιος ὅτι ἔχετε ἀνάγκην ἀπὸ ὅλα αὐτά. Ζητᾶτε πρῶτα τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην του καὶ τότε ὅλα αὐτὰ θὰ σᾶς χορηγηθοῦν.